

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1156/25
3.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Валентине Тодоровић Воркапић и Мирославе Вучетић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Ољачић, адвокат из Београда, Теразије број 27, против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, улица Косовска број 31, ради исплате, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 1764/20 од 23.3.2021. године, након закључене расправе пред овим судом као другостепеним, дана 3.6.2025. године, у присуству пуномоћника тужиоца, а у одсуству уредно позваног заступника тужене, истог дана, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 1764/20 од 23.3.2021. године у делу става првог изреке, којим је обавезана тужена да тужиоцу на име разлике у заради до пуног двоструког износа плате коју је остваривао на пословима са којих је ступио у Службу за борбу против организованог криминала, за период од септембра 2012. године закључно са августом 2015. године (поред износа досуђених ставом првим изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3295/21 од 15.6.2022. године), исплати и то:

-22.082,83 динара за први део септембра 2012. године са законском затезном каматом од 15.октобра 2012. године до исплате,

-22.082,83 динара за други део септембра 2012. године са законском затезном каматом од 25.октобра 2012. године до исплате,

-22.660,63 динара за први део октобра 2012. године са законском затезном каматом од 15.новембра 2012. године до исплате,

-22.660,63 динара за други део октобра 2012. године са законском затезном каматом од 25.новембра 2012. године до исплате,

-22.660,563 динара за први део новембра 2012. године са законском затезном каматом од 15.децембра 2012. године до исплате,

-22.660,63 динара за други део новембра 2012. године са законском затезном каматом од 25.децембра 2012. године до исплате,
-22.660,63 динара за први део децембра 2012. године са законском затезном каматом од 15.јануара 2013. године до исплате,
-22.660,63 динара за други део децембра 2012. године са законском затезном каматом од 25.јануара 2013. године до исплате,
-22.660,63 динара за први део јануара 2013. године са законском затезном каматом од 15.фебруара 2013. године до исплате,
-22.660,63 динара за други део јануара 2013. године са законском затезном каматом од 25.фебруара 2013. године до исплате,
-22.660,63 динара за први део фебруара 2013. године са законском затезном каматом од 15.марта 2013. године до исплате,
-22.660,63 динара за други део фебруара 2013. године са законском затезном каматом од 25.марта 2013. године до исплате,
-22.660,63 динара за први део марта 2013. године са законском затезном каматом од 15.априла 2013. године до исплате,
-22.660,63 динара за други део марта 2013. године са законском затезном каматом од 25.априла 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за први део априла 2013. године са законском затезном каматом од 15.маја 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за други део априла 2013. године са законском затезном каматом од 25.маја 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за први део маја 2013. године са законском затезном каматом од 15.јуна 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за други део маја 2013. године са законском затезном каматом од 25.јуна 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за први део јуна 2013. године са законском затезном каматом од 15.јула 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за други део јуна 2013. године са законском затезном каматом од 25.јула 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за први део јула 2013. године са законском затезном каматом од 15.августа 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за други део јула 2013. године са законском затезном каматом од 25.августа 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за први део августа 2013. године са законском затезном каматом од 15.септембра 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за други део августа 2013. године са законском затезном каматом од 25.септембра 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за први део септембра 2013. године са законском затезном каматом од 15.октобра 2013. године до исплате,
-24.457,76 динара за други део септембра 2013. године са законском затезном каматом почев од 25.октобра 2013. године до исплате,
-23.999,61 динар за први део октобра 2013. године са законском затезном каматом од 15.новембра 2013. године до исплате,
-23.991,61 динар за други део октобра 2013. године са законском затезном каматом почев од 25.новембра 2013. године до исплате,
-24.773,42 динара за први део новембра 2013. године са законском затезном каматом од 15.децембра 2013. године до исплате,

-24.773,42 динара за други део новембра 2013. године са законском затезном каматом од 25.децембра 2013. године до исплате,
-24.773,42 динара за први део децембра 2013. године са законском затезном каматом од 15.јануара 2014. године до исплате,
-24.773,42 динара за други део децембра 2013. године са законском затезном каматом од 25.јануара 2014. године до исплате,
-24.799,58 динара за први део јануара 2014. године са законском затезном каматом од 15.фебруара 2014. године до исплате,
-24.799,58 динара за други део јануара 2014. године са законском затезном каматом од 25.фебруара 2014. године до исплате,
-24.799,58 динара за први део фебруара 2014. године са законском затезном каматом од 15.марта 2014. године до исплате,
-24.799,58 динара за други део фебруара 2014. године са законском затезном каматом од 25.марта 2014. године до исплате,
-26.556,42 динара за први део марта 2014. године са законском затезном каматом од 15.априла 2014. године до исплате,
-26.556,42 динара за други део марта 2014. године са законском затезном каматом од 15.маја 2014. године до исплате,
-25.869,97 динара за први део априла 2014. године са законском затезном каматом од 15.маја 2014. године до исплате,
-25.869,97 динара за други део априла 2014. године са законском затезном каматом од 12.маја 2014. године до исплате,
-25.103,90 динара за први део маја 2014. године са законском затезном каматом од 15.јуна 2014. године до исплате,
-25.103,90 динара за други део маја 2014. године са законском затезном каматом од 25.јуна 2014. године до исплате,
-25.103,90 динара за први део јуна 2014. године са законском затезном каматом од 15.јула 2014. године до исплате,
-25.103,90 динара за други део јуна 2014. године са законском затезном каматом од 25.јула 2014. године до исплате,
-25.169,64 динара за први део јула 2014. године са законском затезном каматом од 15.08.2014. године до исплате,
-25.169,64 динара за други део јула 2014. године са законском затезном каматом од 25.08.2014. године до исплате,
-25.169,62 динара за први део августа 2014. године са законском затезном каматом од 15.09.2014. године до исплате,
-25.169,62 динара за други део августа 2014. године са законском затезном каматом од 25.09.2014. године до исплате,
-25.169,62 динара за први део септембра 2014. године са законском затезном каматом од 15.10.2014. године до исплате,
-25.169,62 динара за други део септембра 2014. године са законском затезном каматом од 25.10.2014. године до исплате,
-25.209,05 динара за први део октобра 2014. године са законском затезном каматом од 15.11.2014. године па до исплате,
-25.209,05 динара за други део октобра 2014. године са законском затезном каматом од 25.11.2014. године до исплате,
-19.082,24 динара за први део новембра 2014. године са законском затезном каматом од 15.12.2014. године до исплате,

-19.082,24 динара за други део новембра 2014. године са законском затезном каматом од 25.12.2014. године до исплате,
-19.082,26 динара за први део децембра 2014. године са законском затезном каматом од 15.01.2015. године до исплате,
-19.082,26 динара за други део децембра 2014. године са законском затезном каматом од 25.01.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за први део јануара 2015. године са законском затезном каматом од 15.02.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за други део јануара 2015. године са законском затезном каматом од 25.02.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за први део фебруара 2015. године са законском затезном каматом од 15.03.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за други део фебруара 2015. године са законском затезном каматом од 25.03.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за први део марта 2015. године са законском затезном каматом од 15.04.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за други део марта 2015. године са законском затезном каматом од 25.04.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за први део априла 2015. године са законском затезном каматом од 15.05.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за други део априла 2015. године са законском затезном каматом од 25.05.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за први део маја 2015. године са законском затезном каматом од 15.06.2015. године до исплате,
-19.082,24 динара за други део маја 2015. године са законском затезном каматом од 25.06.2015. године до исплате,
-19.082,26 динара за први део јуна 2015. године са законском затезном каматом од 15.07.2015. године до исплате,
-19.082,26 динара за други део јуна 2015. године са законском затезном каматом од 25.07.2015. године до исплате,
-19.105,91 динара за први део јула 2015. године са законском затезном каматом од 15.08.2015. године до исплате,
-19.105,91 динара за други део јула 2015. године са законском затезном каматом од 25.08.2015. године до исплате,
-19.105,91 динара за први део августа 2015. године са законском затезном каматом од 15.09.2015. године до исплате,
-19.105,91 динара за други део августа 2015. године са законском затезном каматом од 25.09.2015. године до исплате,

у делу става другог изреке којим је обавезана тужена да у име и за рачун тужиоца уплати разлику доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, разлику доприноса за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и разлику доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање, за период од септембра 2012. године закључно са августом 2015. године, све на напред наведене износе основица, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, као и у ставу трећем изреке и жалба тужене **ОДБИЈА** као неоснована.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка по жалби у износу од 303.350,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1764/20 од 23.03.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му, на име разлике у заради до пуног двоструког износа плате коју је остваривао на пословима са којих је ступио у Службу за борбу против организованог криминала за период од септембра 2012. године закључно са августом 2015. године, исплати износ од 2.034.959,76 динара са законском затезном каматом у складу са Законом о затезној камати, у опредељеним полумесечним износима са законском затезном каматом од дана доспелости па до исплате, у висини и од датума ближе означених у садржини тог става. Ставом другим изреке обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца уплати разлику доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање Београд, припадајућу разлику доприноса за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање Београд, као и припадајућу разлику доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање Београд, на име неисплаћених зарада за период од септембра 2012. године закључно са августом 2015. године, на износе из става првог изреке пресуде. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 323.725,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када су наступили услови за извршење па до исплате, док се у преосталом делу за период од 16.01.2020. године до дана наступања услова за извршење, захтев за исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка одбија, као неоснован.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајућу је у целисти из свих законских разлога.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...55/14), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужене неоснована.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је у радном односу код туженог на неодређено време, а решењем туженог од 13.09.2011. године тужилац је, као запослени у Министарству унутрашњих послова на радном месту руководиоца групе за сузбијање криминалитета у Полицијској станици у Старој Пазови Полицијска управа у Сремској Митровици, трајно премештен у свом звању на радно место послови сузбијања синтетичких дрога и злоупотреба са прекурсорима (ОСЛ) у Одељењу за сузбијање кријумчарења наркотика у Служби за борбу против организованог криминала Управе криминалистичке полиције, утврђено Правилником о

унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у МУП-у и са утврђеним укупним коефицијентом плате у складу са Правилником о платама запослених у МУП-у. На основу решења туженог од 01.06.2012. године, од 27.05.2013. године и од 23.10.2013. године, тужилац је обављао исте послове у Служби за борбу против организованог криминала у Управи криминалистичке полиције, са унапређењем у непосредно више звање и са исплатама плате на основу Правилника о платама запослених у МУП-у, са утврђеним коефицијентима за исплату плате: основни коефицијент, додатни коефицијент, чин/звање коефицијент, коефицијент УСО, коефицијент сменски и укупни коефицијент. Из просека примања зарада за тужиоца за период од 01.09.2012. године до 31.08.2015. године првостепени суд је утврдио висину исплаћених плата тужиоцу за наведени период. Према исказу тужиоца саслушаног у својству парничне странке, он у полицији ради од 1993. године, а као испомоћ у СБПОК-у је био од октобра 2009. године до септембра 2011. године, када је добио трајно решење, а у ту Службу је прешао са радног места руководиоца групе за сузбијање криминала ПС Стара Пазова, ПУ Сремска Митровица. Из налаза и мишљења судског вештака за економско-финансијску област Ане Смиљковић од 21.02.2017. године првостепени суд је утврдио да је тужиоцу, за период од 01.09.2012. године до 31.08.2015. године, на име разлике плате до двоструког износа плате према Уредби о платама лица која обављају послове у Посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала, припада укупан износ од 2.163.749,76 динара, што је утврђено на основу чињенице и докумената које је анализирао вештак у току вештачења и образложио их у налазу. Према допунском налазу и мишљењу судског вештака од 07.11.2019. године, имајући у виду достављену зараду на име редовног рада упоредног радника ББ у истом периоду, укупна разлика мање исплаћене плате за тужиоца за период од септембра 2012. године до августа 2015. године износи 2.034.959,76 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а имајући у виду одредбе чл. 2 Закона о платама државних службеника и намештеника, чл. 146 став 1 и 2 Закона о полицији, чл. 10 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, чл. 2 Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала и чл. 154 Закона о облигационим односима, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев основан, налазећи да тужиоцу, за обављање послова у Служби за борбу против организованог криминала Управа криминалистичке полиције, није исплаћена плата у двоструком износу према Уредби о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа за сузбијање организованог криминала, што, на основу одредбе чл. 172 Закона о облигационим односа, представља неправилан рад органа, па је усвојио тужбени захтев за накнаду штете у висини разлике до двоструког износа плате и то без додатака прописаних одредбама члана 23 до 28 Закона о платама државних службеника и намештеника (основна плата), у висини коју је утврдио из допунског налаза и мишљења судског вештака од 07.11.2019. године, на који парничне странке нису имале примедби, са каматом у складу са одредбом чл. 277 Закона о облигационим односима и одредбом чл. 2 Закона о затезној камати, почев од доспелости сваког појединачног месечног износа, па до коначне исплате и одлучио као у ставу првом изреке ожалбене пресуде. Првостепени суд је обавезао туженог да за тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање

Београд, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за обавезно осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање за исти период и на износе досуђене ставом првим изреке ожалбене пресуде, применом одредаба чл. 2, 3, 7 и 51 Закона о обавезном социјалном осигурању и одлучио као у ставу другом изреке ожалбене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3295/21 од 15.6.2022. године, исправљеном решењем истог суда Гж1 3259/21 од 21.12.2022. године, ставом првим изреке потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1764/20 од 23.3.2021. године у делу става првог и другог изреке којим је тужена обавезана да тужиоцу на име разлике у заради до пуног двоструког износа плате коју је остваривао на пословима са којих је ступио у Службу за борбу против организованог криминала за период од септембра 2012. године закључно са августом 2015. године исплати 379.417,62 динара и то појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости па до исплате и да на наведене износе у име и за рачун тужиоца уплати разлику доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање Београд, припадајућу разлику доприноса за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање Београд и припадајућу разлику доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање, за период од септембра 2012. године закључно са августом 2015. године и жалба туженог се у том делу одбија као неоснована. Ставом другим изреке преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1764/20 од 23.3.2021. године у преосталом делу става првог и другог изреке, па је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име разлике у заради до пуног двоструког износа плате коју је остварио на пословима са којих је ступио у Службу за борбу против организованог криминала, за период од септембра 2012. године закључно са августом 2015. године, исплати преко износа досуђених ставом првим изреке те пресуде, до тражених износа, и то појединачно одређене полумесечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости па до исплате, као и да на наведене износе у име и за рачун тужиоца уплати разлику доприноса за обавезно социјално осигурање, као неоснован. Ставом трећим изреке преиначено је решење о трошковима поступка у усвајајућем делу, садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 1764/20 од 23.3.2021. године, па је обавезан тужени да тужиоцу на име парничних трошкова исплати износ од 175.900,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке одбацује се жалба туженог изјављена против одбијајућег дела решења о парничним трошковима садржаног у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 1764/20 од 23.3.2021. године, као недозвољена. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара.

Одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3295/21 од 15.6.2022. године, исправљене решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3295/21 од 21.12.2022. године, Врховни суд је својим решењем Рев2 2047/23 од 12.6.2024. године укинуо пресуду Апелационог суда у Београду Гж1 3295/21 од 15.6.2022. године исправљену решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3259/21 од 21.12.2022. године у ставовима другом (преиначујући део), трећем и петом изреке и предмет у овом делу вратио другостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, чињенично-правни закључак првостепеног суда, овај суд као другостепени није могао у целости да прихвати, јер су у конкретном случају разлози које је првостепени суд дао у образложењу побијане пресуде недовољно испитани и разјашњени, па због непотпуно утврђеног чињеничног стања побијану пресуду није било могуће испитати ни са становишта правилне примене материјалног права.

У присуству ових разлога, овај суд је на основу овлашћења из одредбе члана 383 став 3 ЗПП, одржао расправу пред другостепеним судом, поновио доказе читањем изведених писаних доказа, па је на основу резултата свих изведених доказа, као и њихове свестране оцене посебно, применом одредбе члана 8 ЗПП, утврдио следеће чињенично стање:

Према налазу и мишљењу судског вештака за економско-финансијску област Драгана Ничића од 08.04.2022. године, који је одређен решењем овог суда са задатком да утврди разлику између плате која је тужиоцу исплаћена у периоду од септембра 2012. године до августа 2015. године и дупле плате са претходног радног места са кога је ступио на рад у Службу за борбу против организованог криминала, и то плате коју је примио на радном месту руководиоца групе за сузбијање криминалитета у Полицијској станици у Старој Пазови Полицијска управа у Сремској Митровици из септембра 2009. године, с обзиром на то да је, уз одобрење директора полиције, због повећаног обима посла у Управи криминалистичке полиције у Служби за борбу против организованог криминала, почев од 01.10.2009. године ангажован у Управи криминалистичке полиције у Служби за борбу против организованог криминала, ради обављања послова радног места послови сузбијања синтетичких дрога и злоупотреба са прекурсорима, са свим увећањима, по месецима и са датумима доспелости за исплату. Основна плата тужиоца за редован рад у септембру 2009. године износила је 36.058,91 динара, а након ангажовања – преласка у Службу у октобру 2009. године износила је 42.613,69 динара. Како основна плата није обрачуната у двоструком износу након агажовања (преласка) у Службу, судски вештак је применом Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала утврдио да би плата тужиоца у октобру 2009. године износила 85.227,38 динара, а у табеларном прегледу је исказао износе разлике у плати за цео спорни период и дао мишљење да би, на основу анализе садржаја расположиве документације и одговарајуће обраде података, тужилац од туженог потраживао за период од 01.09.2012. године до 31.08.2015. године, разлику плате без минулог рада до двоструког износа плате према наведеној уредби (колона 13) по месечним износима у укупном износу од 2.160.242,04 динара, или разлику плате са минулим радом до двоструког износа плате према предметној уредби (колона 16) по месечним нето износима у укупном износу од 2.339.964,61 динара. Вештак је исказао и датуме од када тече законска затезна камата разлике плате у табеларном и текстуалном делу налаза.

Подноском од 30.5.2022. године, тужилац је определио тужбени захтев у складу са допунским налазом и мишљењем судског вештака економско-финансијске струке од 8.4.2022. године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, те целокупне резултате изведених доказа, овај суд као другостепени је донео одлуку као у изреци пресуде.

Одредбом члана 104 став 1 Закона о раду прописано је да запослени има право на одговарајућу зараду која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду.

Одредбом члана 10 став 1 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела (“Службени гласник РС” број 42/2002...32/13) прописано је да се ради обављања полицијских послова у вези са кривичним делима из члана 2 овог закона образује, у оквиру министарства надлежног за унутрашње послове, Служба за сузбијање организованог криминала, а одредбом члана 18 став 1 наведеног закона је прописано да лица која обављају послове и задатке у државним органима и посебним организационим јединицама из овог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду, а према ставу 2 тог члана плате из става 1 овог члана уређује Влада РС.

На основу овлашћења из члана 18 став 2 наведеног закона Влада Републике Србије донела је Уредбу о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала (“Службени гласник РС” број 14/03...114/14) којом је у члану 2 прописано да плата старешине Службе, заменика старешине Службе и овлашћеног службеног лица у Служби, руководиоца и заменика руководиоца посебне притворске јединице и запосленог на пословима обезбеђења у посебној притворској јединици, обрачунава се и исплаћује у двоструком износу плате коју су остваривали на пословима са којих су ступили на рад у организационе јединице из члана 1 ове Уредбе. Одредбом члана 3 став 5 и 6 прописано је да при обрачунавању двоструког износа плате у смислу става 1-4 овог члана, не узимају се у обзир додаци на плату утврђени законом. Додаци на плату утврђени законом запосленом коме се плата утврђује овом Уредбом, обрачунавају се у складу са законом, другим прописима и КУ.

Према правном ставу Врховног касационог суда усвојеном 13.10.2020.године, лица, запослени који су пре ступања на рад у Службу за борбу против организованог криминала и Службу за откривање ратних злочина били радно ангажовани у МУП-у, имају право на двоструки износ плате коју би остварили на пословима и задацима у том министарству уз ограничење из одредбе члана 18 став 1 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела. Дакле, наведеним законом и поменутом уредбом установљено је право тужиоца, као лица запосленог у Служби за борбу против организованог криминала, на исплату двоструког износа плате коју би остваривао у спорном периоду у односу на висину основне плате коју би примао на месечном нивоу на радном месту на коме је био претходно радно ангажован до момента премештаја у поменуто службу.

Код наведеног, приликом одмеравања двоструког износа месечне основне плате тужиоцу, након премештаја на радно место у СБПОК, као мерило за обрачун двоструког износа основне плате у читавом спорном периоду се мора узети износ који

је тужиоцу исплаћен у месецу који је претходио премештају на радно место у Служби за борбу против организованог криминала, при том узимајући у обзир промене у висини основне плате које су уследиле у поменутом спорном периоду обрачуна.

Из образложења овог правног става Врховног касационог суда произилази да по одредбама члана 60 став 4 Устава Републике Србије и члана 18 став 1 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала (“Службени гласник РС”, бр.42/2002...32/2013), свако увећање основне месечне плате на ранијем радном месту последично доводи до увећања двоструког износа основне плате запосленог у овим организационим јединицама. У конкретном случају, вештак финансијске струке је обрачун извршио у складу са наведеним правним ставом, уважавајући промену основице и коефицијента за обрачун плате у спорном временском периоду.

У том смислу, тужиоцу припада право на исплату неисплаћене разлике плате до двоструког износа плате за утужени период у износима који су утврђени из допунског налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке Драгана Ничића. Међутим, имајући у виду да другостепени суд испитује првостепену пресуду у границама овлашћења прописаних одредбама члана 386 ЗПП, то је овај суд као другостепени потврдио ожалбену пресуду и у преосталом делу става првог и другог изреке за главни дуг са каматом и припадајућим доприносима за обавезно социјално осигурање, крећући се у границама тужбеног захтева тужиоца о коме је одлучивано пресудом Првог основног суда у Београду П1 1764/20 од 23.3.2021. године.

Потврђено је и решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, јер је донето сагласно одредби члана 153 и 154 ЗПП.

Имајући у виду да је тужилац успео у поступку по жалби, то му припадају трошкови другостепеног поступка и то: на име састава једног поднеска у износу од 24.750,00 динара, на име заступања на три одржана рочишта у износу од по 29.250,00 динара, на име приступа на два неодржана рочишта у износу од по 16.875,00 динара, на име трошкова вештачења 10.000,00 динара, на име састава ревизије у износу од 33.000,00 динара и на име судске таксе на ревизију и одлуку по ревизији у износу од по 57.050,00 динара, што све укупно износи 303.350,00 динара.

Имајући у виду да тужена није успела у поступку по жалби, то нема право на накнаду трошкова другостепеног поступка.

Код изложеног, а на основу одредбе члана 390, 401 тачка 2 и 165 ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11...55/14), одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић